

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 244-1904)

Originalt emne

Indlemmelse

Marselisborg

Marselisborg/Marselisborg i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 5. januar 1905](#)
- 2) [Byrådsmødet den 19. januar 1905](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 5. januar 1905 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 244-1904)

Der forelaa følgende Skrivelse fra Holme Sogneraad vedrørende Sagen om Indlemmelsen:

"Ifølge den Forhandling, som det ærede Byraads Delegerede havde med herværende Sogneraadsudvalg Mandagen den 12. December d. A., angaaende Skaade-Skovens Indlemmelse til Aarhus, undlader man ikke herved at meddele: at det af herværende Sogneraadsudvalg givne Tilbud er vort Ultimatum, indtil der fra det høje Byraad er givet et nogenlunde antageligt Tilbud for Afstaaelsen".

Formanden oplyste, at Sogneraadet for Tiden for Afstaaelsen af det omhandlede Areal forlangte at Aarhus Kommune betalte et kontant Beløb paa 40,000 Kr., overtog Forsørgelsespligten med Hensyn til de paa Arealet inden et nærmere bestemt Aar fødte Børn, udredede Understøttelsen til 3 af Holme Kommune alderdomsunderstøttede

Personer, der havde Ophold her i Byen, samt endelig gav Holme Kommune Færdselsret gennem Skoven. Ved de tidligere førte Forhandlinger havde Udvalget tilbudt at betale et Beløb af 7500 Kr., der da udgjorde den kapitaliserede Skatteindtægt af det ommeldte Areal, med Tillæg af Halvdelen af dette Beløb. Sogneraadet havde den Gang forlangt 30,000 Kr., men havde dog ikke været aldeles utilbøjeligt til at gaa ned til 25 á 20,000 Kr. Efter Udvalgets Mening var Sogneraadets nu stillede Fordringer ganske ublu i Forhold til de Fordele, Kommunen vilde faa ved en eventuel Indlemmelse.

Lottrup kunde meget vel forstaa, at Udvalget ikke kunde gaa ind paa de fra Holme Sogneraads Side stillede Betingelser, men skulde spørge, om der ikke var Stemning for at forsøge at finde en Mand, der kunde optræde som Mægler mellem Sogneraadet og Kommunen, saaledes at denne Sag kunde bringes til en heldig Afslutning.

Jacob Jensen havde ikke Tro til, at en Mægler kunde udrette noget paa det nærværende Tidspunkt, hvor de to Parter stod saa langt fra hinanden. Han kunde for sit Vedkommende gaa med til at forhøje den af Udvalget tilbudte Sum med nogle faa Tusind Kroner, men forsaavidt Sogneraadet herefter ikke vilde modtage dette Tilbud, vilde han foreslaa, at man foreløbig lod Sagen falde.

Marthin Hansen var noget i Tvivl om, hvorvidt det ikke var heldigst at faa en Ordning paa Sagen snarest muligt.

Samuelson hældede til den Anskuelse, at man foreløbig burde stille Sagen i Bero. Forskellen mellem Kommunens Tilbud og Sogneraadets Forlangende var saa stor, at man næppe nu med Held kunde forhandle videre. Man maatte erindre, at man ogsaa kunde købe Guld for dyrt.

Nørgaard maatte hævde, at der ikke for Udvalget under de forhaandenværende Omstændigheder var nogen som helst Anledning til at strække sig videre end gjort. Navnlig skulde Taleren fremhæve, at der aldeles ikke kunde være Tale om at give Holme Kommune den ønskede Vejret gennem Skoven. At indrømme dem denne Ret, der i Virkeligheden var Hovedpunktet i Sogneraadets Forlangende, vilde være det samme som at række Haand til at ophjælpe et Villakvarter lige oven for Skoven, der vilde blive et søgt "Skattely". Man maatte sikkert helst lade Sagen hvile, saa meget mere som det, man kunde opnaa ved en Indlemmelse, i Virkeligheden ikke var store Sager. Kommunen havde, bortset fra Ordningen af Reværterspørgsmaalet derude, ingen synderlig Interesse i en Indlemmelse.

Filtensborg troede dog, man noget undervurderede de Fordele, en Indlemmelse vilde tilføre Kommunen. Først naar man fik det nævnte Areal indlemmet, havde man fuld Dispositionsret over dette, ligesom man sikkert vilde kunne sælge Villagrunde derude i betydelig Udstrækning. Allerede for to Aar siden, da Sogneraadet kun forlangte 25,000 Kr. for Afstaaelsen, skulde man have slaaet til. Han vilde meget beklage, hvis Forhandlingerne nu gik i Staa. Der var fra anden Side rejst Spørgsmaal om at finde en Mægler mellem Sogneraadet og Kommunen, og det var jo ikke udelukket, at man ad den Vej kunde naa et Resultat.

Johan Pedersen skulde i Anledning af den sidste Talers Bemærkning om, at man paa et tidligere Tidspunkt burde være indgaaet paa Sogneraadets Betingelser, gøre opmærksom paa, at man sidste Gang ikke kom ret langt med Forhandlingerne med dette, fordi Sogneraadet vilde have Spørgsmaalet udsat, indtil de nye Skattelove var gennemførte, og navnlig havde man aldeles ikke berørt Spørgsmaalet om Vejretten, der - som allerede nævnt - var den vigtigste Side af Sagen. Han var overbevist om, at man ikke vilde sælge ret mange Grunde paa det Areal, der skulde indlemmes, i hvert Tilfælde ikke saa længe Folk paa Holme Bakker kunde købe Grunde for 50 Øre kv Alen og saa være fri for de høje Skatter i Aarhus Kommune. Resultatet vilde blive, at Holme Kommune som "Skattely" vilde tage hele Fordelen ved Overenskomsten. Det var i Virkeligheden Vejretten og ikke den kontante Sum, der var Hovedspørgsmaalet ved Sagens Afgørelse. Beværterforholdene fik man nok ordnede uden en Indlemmelse. Han vilde foreslaa, at man svarede, at Kommunen ikke havde tilstrækkelig Interesse i den omhandlede Indlemmelse til at ville indgaa paa de stillede Betingelser. Saa kunde man jo lukke Leddet for Vejen gennem Skoven og derefter rolig se Tiden an, om der senere skulde blive Lejlighed til at tage Sagen op igen.

Jacob Jensen tvivlede ogsaa meget om, at man vilde faa nogen stor Fordel ved Salg af Grunde derude; skulde man sælge Grunde, blev man ogsaa nødt til at anlægge Veje. Han var enig i, at man ikke kunde indrømme Holme Kommune Færdselsret gennem Skoven, en Ret der var mere værd end den forlangte Afstaaelsessum. I Betragtning af, at Kommunen dog ogsaa havde nogen Interesse i Sagen, og som et Bevis paa, at man stadig var villig til at forhandle, vilde han dog finde det rigtigst, at man i Svaret til Sogneraadet antydede, at man ikke var uvillig til at forhøje det kontante Beløb lidt. Han havde før talt for at lukke det ommeldte Led, noget han selvfølgelig ikke var mindre stemt for efter Sogneraadets sidste Skrivelse.

Laursen ansaa det ikke for heldigt i Svarskrivelsen til Sogneraadet at udtale, at man var villig til at forhøje det af Udvalget tilbudte Beløb, hvilket let vilde gøre Indtryk af, at man paa en Maade desavouerede Udvalget, hvorved dette svækkedes i sin Stilling overfor Sogneraadet. Derfor kunde man jo nok vise sin Villighed til at fortsætte Forhandlingerne, under hvilke man saa eventuelt kunde strække sig lidt videre, hvad Pengespørgsmaalet angik. Hvad Vejspørgsmaalet angik, troede han, det var fornuftigst aldeles ikke at omtale det i sit Svar. En Mægler kunde næppe paa Sagens nuværende Standpunkt gøre nogen Nytte, men maaske kunde Lukningen af det oft-nævnte Led bringe Sogneraadet til nærmere Eftertanke.

Mikael Johansen vilde holde paa, at man viste en bestemt Optræden overfor Sogneraadet. Man burde paa ingen Maade indrømme Holme Kommune Færdselsret gennem Skoven, men tvært-imod straks lukke Ledet til denne.

Filtensborg var sikker paa, at Folk vilde foretrække Grundene paa det Areal, der skulde indlemmes, da disse var bedre end de paa Holme Bakker liggende. Han maatte vedblivende hævde, at Kommunen havde stor Interesse i Sagen bl. a. af Hensyn til det ønskelige i at faa et Badehotel opført derude. Selv om man skulde betale 25000 Kr. kontant og give Holme Kommune Færdselsret gennem Skoven, vilde Indlemmelsen ikke være for dyrt betalt. Han vilde finde det mest for-maalstjenligt at lade Udvalget fortsætte Forhandlingerne med Sogneraadet, og at lade det ommeldte Led aflukke.

Johan Pedersen skulde overfor den sidste Taler gøre gældende, at Grundene paa det Areal, der skulde indlemmes, ingenlunde var bedre end de ovenfor Skoven liggende, i hvert Tilfælde var den, der byggede paa sidstnævnte Grunde, fri for den høje Skat til Aarhus Kommune. Man burde, hvad Vejspørgsmaalet angik, sørge for at træffe Saadanne Forholdsregler, at man forebyggede en Opfattelse af den ommeldte Vej gennem Skoven som en offentlig Vej.

Nørgaard vilde, da det fra anden Side var antydnet, at der skulde have været et Tidspunkt i Forhandlingerne med Holme Sogneraad, paa hvilket man havde kunnet opnaa Indlemmelsen, hvis man havde villet give 25,000 Kr. herfor, ikke undlade at pointere, at dette beroede paa en Misforstaaelse. Forhandlingerne blev forrige Gang, da bemeldte Beløb var paa Tale, afbrudt af Sogneraadet, der først vilde afvente Virkningen af de ny Skattelove for det omhandlede Areals Vedkommende; der blev aldeles ikke taget noget Standpunkt til Spørgsmaalet om Vejen, og der forelaa ikke fra Sogneraadets Side noget

endeligt Tilbud, som Kommunen skulde have undladt at modtage Taleren var enig med Laursen i, at man skulde indskrænke sig til i sit Svar høfligt at beklage, at man ikke kunde gaa ind paa dets Forslag, men ikke nævne, at man vilde forhøje det tilbudte kontante Vederlag.

Naar man derefter bemyndigede Udvalget til yderligere at forhandle om Sagen med Sogneraadet, og lod det omhandlede Led aflukke, havde man sikkert indtaget den rette Stilling til Sagen.

Det overdroges Udvalget at udarbejde en Svarskrivelse til Sogneraadet i Overensstemmelse med de fra Flertallet faldne Udtalelser, hvilket vil være at forelægge Byraadet.

Uddrag fra byrådsmødet den 19. januar 1905 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 244-1904)

Der forelaa saalydende Udkast til Svarskrivelse til Holme Sogneraad angaaende Indlemmelsen af Skaade Skov. ,

"I behagelig Skrivelse af 23. f. M. har det ærede Sogneraad meddelt, at de af Sogneraadets Delegerede under Forhandlingerne den 12. f. M. med Byraadets Delegerede om en Indlemmelse i Købstaden af de i Skaade Sogn liggende Arealer af Marselisborg Gods stillede Betingelser for Indlemmelsen maa betragtes som Sogneraadets Ultimatum, indtil der fra Byraadet foreligger et nog en lunde antageligt Tilbud om Godtgørelse til Sognet for Indlemmelsen.

I denne Anledning skal Byraadet ikke undlade at tilbagemelde, at om man end nok kunde ønske en Indlemmelse af de omhandlede Arealer foretaget og fremdeles er villig til at forhandle herom, har Sagen ikke den Betydning for Købstaden, at man ser sig i Stand til at gaa ind paa de af det ærede Sogneraad som Ultimatum stillede Betingelser for Indlemmelsen i deres Helhed, hvilke Betingelser endog langt overstiger de under de første Forhandlinger mellem Sogneraadets og By-raadets Delegerede omhandlede Vilkaar, saa lidt som man kan fremkomme med et Tilbud, der kommer Sogneraadets Ultimatum nær".

Udkastet godkendtes.

6. Fra Handelsmand Chr. Duus var modtaget Andragende om Understøttelse til hans Søns Behandling paa Professor Finsens Klinik for Hjertesygdomme.

Efter Forslag af Marthin Hansen bevilgedes der de Fattiges Kasse 100 Kr. at anvende i det nævnte Øjemed.

